

Οι Άρβανίτες και η Παναγιά τους

Της Θεοπούλας Παναγιώτου

Οι εμφανίσεις της Παναγίας της Άρβανίτισσας σε όλη την Ελλάδα και τα θαύματα σε πιστούς συνιστούν μία όμορφη άσκηση πίεσης προς τόν καλουσινάτο Ίεράρχη της ακριτικής Χίου να προχωρήσει τάχιστα στην ανακήρυξη σε πανελλαδικό προσκύνημα ναού στο χωριό Καρυές, όπου και πρωτοεμφανίστηκε.

Κάτι τέτοιο θά συνέβαλε πλείστα στην άποκατάσταση της ελληνικής ιστορίας στην αντιμετώπιση των εθνικά επίσημων διαστρεβλώσεων και στην μελλοντική απομάκρυνση του κινδύνου εκμεταλλεύσεως των λεγομένων Άρβανιτών που αποτελούν ένα από τα πύο ένδοξα κομμάτια του ελληνισμού ανάλογο μ' αυτό των Ποντίων, των Κρητών, των Μακεδόνων κ. ά. πού έχουν αναδείξει μεγάλες μορφές του ελληνισμού, όπως τόν ναύαρχο Κουντουριώτη, τόν Όδυσσέα Ανδρούτσο, τούς Σουλιώτες και πολλούς άλλους.

Δυστυχώς όμως άνιστόρητο χέρι κινούμενο από τόν άρχεκάκο όφι έπιχείρησε να άλλοιώσει τήν ιστορική άδιαμφισβήτητη πραγματικότητα και να δημιουργήσει σύγχυση, ή όποια και ύφίσταται μέχρι σήμερα. Η σύγχυση αυτή λειτουργεί άνασταλτικά σε κάθε προσπάθεια άποκατάστασης τής ιστορικής αλήθειας και δημιουργεί άνυπαρκτους φόβους πού εκδηλώνονται κυρίως από ήμισαθείς και άγραμμάτους.

Μια τέτοια επίπονη προσπάθεια έχει

ανάλαβε ό Άγιορείτης μοναχός Νεκτάριος, ό όποίος έχει εδώ και σειρά έτών συγκεντρώσει όλα εκείνα τά άπαραίτητα στοιχεία πού άναδεικνύουν πρωταγωνίστρια τής προσπάθειάς του για άποκατάσταση τής ιστορικής αλήθειας τήν Παναγία τήν Άρβανίτισσα. Προσφάτως ό δραστήριος αυτός Άγιορείτης άσκητής έπισκέφθηκε τό ακριτικό νησί τής Χίου και είχε μία εύλογημένη συνάντηση με τόν εκεί Ίεράρχη Διονύσιο, ό όποίος τυγχάνει γόνος άρβανιτικής Σουλιώτικης οικογένειας, πού έγκαταστάθηκε στην Εύβοια.

Δέν είναι διόλου μάλιστα τυχαίο ότι ή μετάβαση του στη Χίο συνέπεσε με τούς έορτασμούς πού γίνονται κάθε χρόνο τήν ήμέρα τής Αναλήψεως, όπου έχει έπικρατήσει να έορτάζεται και να πανηγυρίζει στις Καρυές τό όμώνυμο εκκλησιάκι τής Παναγίας τής Άρβανίτισσας. Κατά τήν παραμονή του στη Χίο ό π. Νεκτάριος εκτός από τή συνεργασία και τίσ συζητήσεις πού είχε με τόν εκεί ποιμενάρχη ήρθε σε έπαφή και με πολλούς κατοίκους του νησιού άδιάψευστους μάρτυρες των άλλεπάλληλων εμφανίσεων τής Παναγίας τής Άρβανίτισσας. Δέν άποκλείεται οι εμφανίσεις τής να άποσκοπούν στην ίδρυση προσκυνήματος ή άκόμη και μοναστηριού πού σιγά-σιγά θά πρέπει λάβει άνάλογη φήμη με αυτό τής Παναγίας Σουμμελά και θά συγκεντρώνει τό ελληνικότατο κομμάτι των Άρβανιτών για τό όποιο άγωνίστηκε και ό Άγιος Κοσμάς ό Αιτωλός. Ό Άγιος τής Ρωμοσύνης έδωσε στην Άρβανιτίαν, δηλαδή τήν Ήπειρο, μέρος τής όποιάς σήμερα είναι σκλαβωμένο. Τούς παρακινούσε

να μιλούν τήν ελληνική γλώσσα στα σπίτια τους, τούς μιλούσε για τίσ θυσίες και τούς άγώνες των προπατόρων τους. Τούς ένεργοποιούσε τίσ ελληνικότατες ρίζες τους...

Άξίζει να άναφερθεί τό έξης συγκλονιστικό περιστατικό πού έδωσε νέα ώθηση στον ταπεινό αυτό Άγιορείτη μοναχό να συνεχίσει παρά τίσ όποιες δυσκολίες τόν άγώνα του. Όπως διηγείται ό ίδιος θέλησε πριν από λίγους μήνες να λάβει εύλογία από κάποιο σύγχρονο χαριτωμένο γέροντα των Αγράφων. Του τηλεφώνησε λοιπόν και εκείνος μόλις άκουσε ποίος ήταν είπε: «π. Νεκτάριε ό άγώνας πού διεξάγεις είναι εύλογημένος και ή Παναγία ή Άρβανίτισσα σε καθιστά πρωτοπόρο, ώστε να εξαλειφθούν τά άσύστολα ψεύδη πού άλλοιώνουν τήν ελληνική ιστορία μας, ή όποια και πρέπει να ξαναγραφεί...» Όπως λέει ό π. Νεκτάριος στο άκουσμα των άνωτέρω από τό γέροντα πριν πωλάβει ό ίδιος να τόν ενθαρρύνει καν έμεινε άναυδος.

Άνάλογα θαυμαστά γεγονότα κοσμούν ήδη τόν μεγάλο φάκελο πού έχει δημιουργηθεί για τό ζήτημα τούτο. Ό π. Νεκτάριος διαπίστωσε κατά τήν παραμονή του στο νησί ότι οι Χιώτες από τίσ Καρυές έχουν να έξιστορήσουν βιώματα με τήν Παναγία. Δέν είναι λίγες μάλιστα οι περιπτώσεις πού δημοσίως στο καφενείο των Καρυών άκούγονται θαυμαστές ιστορίες πού έχουν άναδείξει τήν Πλατυτέρα των ούρανών, τήν Θεομήτορα προστάτιδα όλης τής περιοχής.

Ό π. Νεκτάριος συγκλονίστηκε όταν δύο ναυτικοί πού εργάζονται στο δρομολόγιο Χίος -Ψαρά ό Γ. Κ. και Θ. Κ. τόν πλησίασαν κατά τήν έπιστροφή του από τά Ψαρά και άφου του είπαν ότι κατάγονται από τίσ Καρυές του έξιστορήσαν δύο θαυμάσια περιστατικά με τήν Παναγία τήν Άρβανίτισσα.

Τό πρώτο άφορά τή διήγηση του μακαριστού Πέτρου Μασσά, ταγματάρχη από τίσ Καρυές, πού πολέμησε τό 1940 στο Άλβανικό Μέτωπο. Τή διήγηση τήν είχαν άκούσει από τόν ίδιο όταν ζούσε (άπεβίωσε στο τέλος τής δεκαετίας του 1990) και τήν έλεγε στο καφενείο του χωριού. Σε μία μάχη είδε τήν Παναγία τήν Άρβανίτισσα, τήν όποια άγαπούσε από παιδί να φορά μοναχικό ένδυμα και να βρίσκεται μπροστά από τούς Έλληνες στρατιώτες καθ' όλη τη διάρκεια τής μάχης με τούς Ίταλούς. Μόλις τελείωσε ή μάχη ή Παναγία

τόν πλησίασε και εκείνος τότε πρόσεξε τό κατατρυπημένο από τίσ σφαίρες ένδυμα και έξεφάνιστηκε. Δέν πέρασαν παρά λίγα μόλις λεπτά για να διαπιστώσει ότι κανείς εκ των στρατιωτών του δέν τραυματίστηκε σε αντίθεση με τούς Ίταλούς πού είχαν τεράστιες άπώλειες. Σταυροκοπήθηκε και έξιστόρησε τό θαύμα τής Παναγίας ό' όλους τούς στρατιώτες, οι όποιοι έψαλλαν τήν παράκληση και ευχαρίστησαν τήν Αγία Θεοτόκο. Τό θαυμαστό αυτό γεγονός του σημάδεψε όλη τή ζωή και με κάθε εύκαιρία μιλούσε για τήν Παναγία τήν Άρβανίτισσα.

Οι πρωταγωνιστές από τό δεύτερο θαυμαστό περιστατικό βρίσκονται στη ζωή και

ό «Σ. Ο.» διαθέτει όλα τά στοιχεία τους. Πρόκειται για τέσσερις ποιμένες των Καρυών πού φρόντιζαν να κρατούν πάντα άναμμένο τό καντήλι τής Παναγίας τής Άρβανίτισσας. Πριν λοιπόν από 20 χρόνια άκουσαν και οι τέσσερις τίσ καμπάνες τής Έκκλησίας να χτυπούν. Ήταν περασμένα μεσάνυχτα και έτρεξαν όλοι να δούν τί συμβαίνει. Όταν έφθασαν στην Έκκλησία διαπίστωσαν πώς ή καμπάνα χτυπούσε μόνη τής. Καθώς προσπαθούσαν να έξηγήσουν τί άκριβώς συνέβη ένας έξ αυτών ό Ι. Α. είδε πώς τό καντήλι τής Παναγίας ήταν σβηστό και είπε στους άλλους: «Η Παναγία χτύπησε τίσ καμπάνες γιατί τό καντήλι τής είναι σβηστό». Άναψαν τό καντήλι άμέσως και καθώς προσκυνούσαν τήν εικόνα τής για να φύγουν ή καμπάνα, ή όποια ήταν ορατή από τό μέρος πού βρίσκόντουσαν χτύπησε και πάλι χαρούμενα. Θεώρησαν τήν τελευταία κωδωνοκρουσία ως ευχαριστήριο τής Παναγίας τής Άρβανίτισσας και γύρισαν πίσω στα μαντριά τους.

Ό π. Νεκτάριος έγινε άδιάψευστος μάρτυρας και άλλων τέτοιων περιστατικών τά όποια θά προστεθούν στο φάκελο πού διατηρεί. «Άποτελεί ίερό καθήκον και ύποχρέωση να άποκαταστήσουμε τήν ελληνική ιστορία στο κεφάλαιο πού άφορά τούς Άρβανίτες» έπαναλαμβάνει συνεχώς. Και πιστεύουμε πώς δέν θά άργήσει αυτή ή χαρμόσυνη ήμέρα γιατί ό Μητροπολίτης Χίου Διονύσιος έχει πλέον πεισθεί για τήν ανάγκη τούτη.

